

Bruksela, 27 listopada 2020 r.
(OR. en)

13317/20

SPORT 43
SAN 421
JEUN 126
SOC 751
EDUC 423
SUSTDEV 164
ENV 738
EMPL 533
MIGR 158
GENDER 143
TOUR 28

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	12844/20
Dotyczy:	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie promowania współpracy międzysektorowej na rzecz sportu i aktywności fizycznej w społeczeństwie

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje w sprawie promowania współpracy międzysektorowej na rzecz sportu i aktywności fizycznej w społeczeństwie zatwierdzone przez Radę w drodze procedury pisemnej w dniu 27 listopada 2020 r.

Zgodnie z decyzją Komitetu Stałych Przedstawicieli z dnia 18 listopada 2020 r. niniejsze konkluzje zostaną przekazane do publikacji w Dzienniku Urzędowym.

**Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie
w sprawie
promowania współpracy międzysektorowej na rzecz sportu i aktywności fizycznej
w społeczeństwie**

**RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI
W RADZIE**

PRZYPOMINAJĄC, ŻE

1. W zaleceniu Rady z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie propagowania we wszystkich sektorach prozdrowotnej aktywności fizycznej¹ zaleca się między innymi, by państwa członkowskie dążyły do skutecznej polityki w dziedzinie prozdrowotnej aktywności fizycznej² przez opracowanie międzysektorowego podejścia uwzględniającego takie obszary polityki jak sport, zdrowie, edukacja, środowisko i transport, a także inne stosowne sektory, oraz by działały zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi³.
2. W konkluzjach Rady z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie promowania zajęć w zakresie sprawności ruchowej, aktywności fizycznej i zajęć sportowych dla dzieci wzywa się państwa członkowskie do zastanowienia się nad wprowadzeniem w życie międzysektorowych polityk, obejmujących m.in. sektor edukacji, młodzieży i zdrowia, służących propagowaniu aktywności fizycznej oraz sprawności ruchowej we wczesnym dzieciństwie⁴.

¹ Wszystkie odniesienia wymienione w niniejszym dokumencie podano w załączniku.

² ang. *Health-enhancing physical activity* (HEPA).

³ Zob. zalecenie nr 1.

⁴ Zob. pkt 13.

3. W konkluzjach Rady z dnia 9 grudnia 2017 r. na temat roli trenerów w społeczeństwie podkreśla się potrzebę nadawania międzynarodowego i międzysektorowego wymiaru kształceniu trenerów poprzez włączanie dobrych przykładów i przydatnych metod pracy z młodzieżą, takich jak uczenie się pozaformalne i nieformalne, pracę z osobami o specjalnych potrzebach i przedsiębiorczość⁵.
4. W konkluzjach Rady z dnia grudnia 2018 r. pt. „Gospodarczy wymiar sportu i związane ze sportem korzyści społeczno-gospodarcze” państwa członkowskie są proszone o to, by wspierały i rozpowszechniały szersze ujęcie – na szczeblu europejskim i krajowym oraz poprzez wzmocnienie współpracy sektorowej – gospodarczego wymiaru sportu uwzględniające aspekty społeczno-gospodarcze, a zwłaszcza wolontariat, aspekty gospodarcze związane ze zdrowiem oraz innowacje⁶.
5. W konkluzjach Rady z dnia 11 czerwca 2020 r. pt. „Wzmacnianie pozycji trenerów dzięki zwiększaniu możliwości nabywania umiejętności i kompetencji” prosi się ruch sportowy, by we współdziałaniu z odpowiednimi instytucjami na szczeblu UE, krajowym, regionalnym i lokalnym pogłębiał współpracę międzysektorową w celu stosowania nowej wiedzy i metod w codziennej pracy oraz angażował sektor badań naukowych i innowacji w opracowywanie programów kształcenia i szkolenia trenerów⁷.
6. W konkluzjach Rady z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie wpływu pandemii COVID-19 na sektor sportu i odbudowy tego sektora wzywa się państwa członkowskie, by propagowały współpracę międzysektorową i konsultacje w obszarach istotnych dla sportu na wszystkich poziomach, w tym z ruchem sportowym, sektorem działalności gospodarczej w dziedzinie sportu i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, by skutecznie stawiać czoła wyzwaniom, z którymi mierzy się sektor sportu z powodu pandemii COVID-19, i wzmacniać pozycję sportu w społeczeństwie⁸.

⁵ Zob. pkt 14 lit. h).

⁶ Zob. pkt 23.

⁷ Zob. pkt 40.

⁸ Zob. pkt 25.

7. W planie prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2017–2020 uznano, że sport odgrywa pozytywną rolę we współpracy międzysektorowej na poziomie UE i w związku z tym przyczynia się do zrównoważonego rozwoju i do właściwego radzenia sobie z ogólnymi wyzwaniami społeczno-gospodarczymi i w zakresie bezpieczeństwa, przed jakimi stoi UE⁹.
8. W opracowanej przez Radę Europy Europejskiej Karcie Sportu podkreśla się znaczenie koordynacji między różnymi obszarami polityki w celu zapewnienia, by sport stanowił integralną część rozwoju społeczno-kulturowego¹⁰.
9. Oengetowska Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uznaje sport za ważny bodziec zrównoważonego rozwoju i uznaje też jego rosnący udział w, między innymi, ochronie zdrowia, edukacji i realizacji celów integracji społecznej¹¹.

UZNAJĄC, ŻE

10. Sport i aktywność fizyczna, jeżeli praktykowane odpowiedzialnie i w sposób dostosowany do indywidualnych cech danej osoby, sprzyjają zdrowiu i dobrostanowi osób ze wszystkich grup wiekowych, a jednocześnie przyczyniają się do zmniejszenia obciążenia systemu opieki zdrowotnej¹².
11. Uprawianie sportu w ramach społeczności, zwłaszcza w klubach sportowych, może zwiększyć spójność społeczną i udział w życiu społecznym, a tym samym promować integrację i włączenie społeczne.
12. Wolontariat w dziedzinie sportu umożliwia nabywanie dodatkowych umiejętności i aktywnie przyczynia się do rozwoju społeczności lokalnych.
13. Aktywność fizyczna w postaci chodzenia i jazdy na rowerze jest w dziedzinie transportu ważnym elementem ochrony środowiska i klimatu.

⁹ Zob. pkt 5.

¹⁰ Zob. art. 13 ust. 1.

¹¹ Zob. w szczególności pkt 37.

¹² Koszt braku aktywności fizycznej w UE szacuje się na 84 mld euro (<https://ec.europa.eu/jrc/en/science-update/european-public-health-week-jrc-publishes-overview-physical-activity>)

MAJĄC NA UWADZE FAKT, ŻE

14. Według najnowszych badań statystycznych w szeregu państw członkowskich odnotowuje się stagnację a nawet spadki, jeśli chodzi o odsetek osób uprawiających sport lub aktywność fizyczną¹³.
15. Ponadto wydaje się, że organizacjom sportowym coraz trudniej przyciągać do podejmowania pracy wolontariackiej, szczególnie do wolontariatu długoterminowego, w klubach sportowych.
16. Pandemia COVID-19 oraz wynikające z niej środki i ograniczenia wprowadzone w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa mocno wpłynęły na uprawianie sportu i aktywność fizyczną, zwłaszcza w zakresie sportu zespołowego i zorganizowanego w ośrodkach sportowych.

PODKREŚLAJĄC, ŻE

17. Sport i aktywność fizyczna to coś więcej niż spędzanie wolnego czasu. Ze względu na ich pozytywny wpływ¹⁴ promowanie tych form aktywności wśród wszystkich obywateli leży w interesie publicznym.
18. Warunki lokalne mają znaczny wpływ na decyzje poszczególnych osób, by prowadzić aktywny i zdrowy tryb życia oraz by angażować się w wolontariat sportowy. Szczególnie ważny jest przystępny cenowo i łatwy dostęp do sportu, a także do obiektów sportowych i przestrzeni publicznych, które zachęcają do aktywności fizycznej w bezpiecznym środowisku. Tak samo ważna jest zrównoważona infrastruktura transportowa i planowanie przestrzeni miejskich z uwzględnieniem potrzeb pieszych i rowerzystów oraz z myślą o zapewnieniu im bezpiecznego otoczenia.
19. Takie warunki lokalne poprawiają ogólną jakość życia w danej gminie lub regionie, a tym samym zwiększają również ich konkurencyjność i atrakcyjność. Pozytywne skutki wykraczają zatem poza dziedzinę sportu i aktywności fizycznej.

¹³ Specjalne badanie Eurobarometr 472 na temat sportu i aktywności fizycznej, marzec 2018 r. (https://data.europa.eu/euodp/en/data/dataset/S2164_88_4_472_ENG).

¹⁴ Zob. na przykład pkt 10–13.

20. Sport i aktywność fizyczna mają liczne powiązania z innymi sektorami polityki takimi jak edukacja, zdrowie, młodzież, sprawy społeczne, infrastruktura, przestrzeń publiczna (np. parki), rozwój obszarów miejskich i wiejskich, transport, środowisko, badania naukowe, innowacje, cyfryzacja, kultura, gospodarka, zatrudnienie, turystyka i współpraca międzynarodowa, w tym powiązania z instrumentami finansowania z tych sektorów.
21. Współpraca międzysektorowa może odegrać ważną rolę w tworzeniu lub optymalizowaniu warunków aktywnego i zdrowego stylu życia, a tym samym w aktywowaniu pozytywnego społecznego potencjału sportu i aktywności fizycznej oraz stymulowaniu innowacji i gospodarczego wymiaru sportu. Skoordynowane działania na wielu szczeblach mogą być bardziej skuteczne niż pojedyncze interwencje.
22. Przy zaangażowaniu sektora sportu współpraca międzysektorowa może zwiększyć pozytywny wpływ, jaki sport i aktywność fizyczna mogą wywierać na inne sektory polityki¹⁵.
23. Realizując swoje cele, różne podmioty sektora sportu¹⁶ mogą wносить przy tym istotny wkład w powodzenie współpracy międzysektorowej i osiągnięcie ogólnych celów politycznych na swoich odnośnych szczeblach funkcjonowania¹⁷.
24. Długofalowy sukces takiej współpracy międzysektorowej zależy również od promocji i wsparcia ze strony decydentów politycznych i administracyjnych, a więc ostatecznie opiera się na wspólnych korzyściach dla wszystkich zaangażowanych interesariuszy i ich celach polityki sektorowej.

¹⁵ Zob. na przykład pkt. 10–13.

¹⁶ Zob. definicję w załączniku.

¹⁷ Na przykład propagowanie współpracy lokalnych klubów sportowych ze szkołami (np. oferowanie zajęć sportowych po południu) może prowadzić do zwiększenia liczby członków klubów sportowych.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY – NA ODPOWIEDNICH SZCZEBŁACH I Z POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI –

25. W stosownych przypadkach opracowywały, wraz z odpowiednimi interesariuszami, wspólne strategie jasno określające podział obowiązków i mające na celu zwiększenie udziału obywateli w sporcie i aktywności fizycznej w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej i monitorowały realizowanie tych strategii, ze zwróceniem szczególnej uwagi na współpracę międzysektorową.
26. W stosownych przypadkach określiły na wszystkich szczeblach, które obszary polityki i administracji są istotne dla sportu i aktywności fizycznej, i zachęcały decydentów sektorowych, by zwracali większą uwagę na korzyści, jakie w kontekście realizacji ich odnośnych strategii mogą generować sport i aktywność fizyczna.
27. Promowały długoterminową współpracę międzysektorową na różnych szczeblach i zachęcały do niej, m.in. poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami, oraz ułatwiały i wspierały tę współpracę za pomocą odpowiednich środków.
28. Angażowały we współpracę międzysektorową, w stosownych przypadkach, wszystkich interesariuszy z sektora sportu, zwłaszcza ruch sportowy.
29. Informowały interesariuszy o odpowiednich unijnych programach finansowania wspierających projekty międzysektorowe związane ze sportem i aktywnością fizyczną i korzystały z takich programów w stosownych przypadkach¹⁸.

¹⁸ Na przykład z programu Erasmus+, funduszy polityki spójności lub Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY

30. Promowała współpracę międzysektorową na rzecz sportu, aktywności fizycznej i spójności społecznej poprzez odpowiednie inicjatywy¹⁹ i wspierała wymianę najlepszych praktyk w tej dziedzinie, w stosownych przypadkach angażując sieć punktów kontaktowych ds. prozdrowotnej aktywności fizycznej²⁰.
31. Organizowała spotkania z przedstawicielami sektora sportu i innymi odpowiednimi interesariuszami, by określać, dokumentować i monitorować wspólne cele i strategie na szczeblu europejskim w celu zwiększenia udziału obywateli w sporcie i aktywności fizycznej w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej, i by w ramach tych czynności szczególną uwagę zwracała na współpracę międzysektorową.
32. Rozważała wspieranie podejścia międzysektorowego przy promowaniu projektów dotyczących sportu i aktywności fizycznej w ramach wdrażania odpowiednich unijnych programów finansowania.
33. Informowała państwa członkowskie, ruch sportowy i innych odpowiednich interesariuszy o odpowiednich unijnych programach i inicjatywach w zakresie finansowania, które można wykorzystać do wspierania międzysektorowych projektów dotyczących sportu i aktywności fizycznej oraz do promowania zdrowego stylu życia.
34. Identyfikowała obszary polityki i administracji na szczeblu UE, które są istotne dla sportu i aktywności fizycznej i zachęcała do zwracania większej uwagi na pozytywny wpływ sportu i aktywności fizycznej przy opracowywaniu planów i programów w innych sektorach polityki oraz do częstszego uwzględniania tego pozytywnego wpływu w zakresie osiągania ogólnych celów politycznych UE.
35. Przyczyniała się do lepszego poznania tego sektora na przykład poprzez przeprowadzanie badań i analiz naukowych na potwierdzenie pozytywnego wpływu sportu i aktywności fizycznej, w tym wskazujących na korzyści finansowe, jakie sport i aktywność fizyczna mogą przynosić innym sektorom.

¹⁹ Przykładami takich inicjatyw są Europejski Tydzień Sportu, Forum Sportu UE, wezwanie z Tartu w sprawie zdrowego stylu życia, a także inicjatywa SHARE.

²⁰ Zalecenie Rady z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie propagowania we wszystkich sektorach prozdrowotnej aktywności fizycznej, szczególnie zalecenie nr 3.

ZWRACAJĄ SIĘ DO RUCHU SPORTOWEGO I INNYCH INTERESARIUSZY, BY

36. Aktywnie angażowali się w rozwijanie strategii na rzecz zwiększenia udziału obywateli w sporcie i aktywności fizycznej.
 37. Rozważyli włączenie się do jednej z inicjatyw w ramach współpracy międzysektorowej na wszystkich szczeblach, **by** propagować istotną rolę, jaką sport i aktywność fizyczna mogą odgrywać w prowadzeniu zdrowego trybu życia, w rozwoju osobistym i społecznym, spójności społecznej i integracji społecznej.
-

Dokumenty źródłowe

- Zalecenie Rady z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie propagowania we wszystkich sektorach prozdrowotnej aktywności fizycznej (Dz.U. C 354 z 4.12.2013, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie promowania zajęć w zakresie sprawności ruchowej, aktywności fizycznej i zajęć sportowych dla dzieci (Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 9)
- Konkluzje Rady z dnia 9 grudnia 2017 r. na temat roli trenerów w społeczeństwie (Dz.U. C 423 z 9.12.2017, s. 6)
- Konkluzje Rady z dnia 13 grudnia 2018 r. pt. „Gospodarczy wymiar sportu i związane ze sportem korzyści społeczno-gospodarcze” (Dz.U. C 449 z 13.12.2018, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 11 czerwca 2020 r. pt. „Wzmacnianie pozycji trenerów dzięki zwiększaniu możliwości nabywania umiejętności i kompetencji” (Dz.U. C z 196, 11.6.2020, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie wpływu pandemii COVID-19 na sektor sportu i odbudowy tego sektora (Dz.U. CI z 214, 29.6.2020, s. 1)
- Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (1 lipca 2017 r. – 31 grudnia 2020 r.) (Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 3)
- Zalecenie nr R (92) 13 REV Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie zmienionej Europejskiej Karty Sportu
- Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (rezolucja ZO ONZ A/RES/70/1 z dnia 25 września 2015 r.)

Definicja

Do celów niniejszych konkluzji „sektor sportu” oznacza federacje sportowe, kluby sportowe i innych interesariuszy prowadzących działalność związaną ze sportem, a także zajmujące się sportem podmioty i instytucje sektora publicznego na różnych szczeblach.
